

Uruguay karasularında seyre başladığımızdan beri telsizden sık sık çağırıldığımızı duyuyoruz. Arayan istasyonla aramızdaki konuşmalar genellikle şu şekilde oluyor: “Uzaklar Dos, Uzaklar Dos! Burası La Paloma Liman Kontrol, beni duyuyor musunuz? “La Paloma, burası Uzaklar II, sizi duyuyoruz.” “Kaptan, bayrağınız, rotanız ve tahmini varış saatiniz nedir?” Veya; “Uzaklar Dos, Uzaklar Dos! Burası Punta Del Este, 54 derece 49 dakika boylamına geldiğinizde bizi tekrar arar mısınız?” “Anlaşıldı Punta Del Este!”

Telsizin 16’ncı kanalında trafik çok yoğun... Liman ve sahil güvenlik görevlileriyle gemi zabitleri birbirlerini çağırıp duruyorlar. Aralarındaki konuşmalara bakılırsa yetkililerin en küçük tekneden en büyük tankere kadar tüm deniz araçlarını takip ettikleri anlaşılıyor. Sadece Uruguay limanlarına giden gemiler değil, transit geçiş yapan gemiler de sıkı bir takip altında. Bu durumu önce yadırgıyoruz. Hele bizi ilk çağırışlarında önce hiç üstümüze almıyoruz. “Herhalde bir başkasını çağırıyorlardır, isim benzerliği olmalı...” diye düşünüyoruz.

Böyle düşünmekte haksız da sayılmayız. Brezilya sahilleri boyunca bin beş yüz mil gitmiş, ancak bir kez dahi telsizden adımızın anons edildiğini duymamıştık. Sadece bizim değil başka bir teknenin çağırıldığına da şahit olmamıştık. Brezilyalı deniz otoritelerinin karasularında seyreden yabancı teknelere karşı son derece rahat bir tavır içinde olduklarını görmüştük. Bir yardım çağırısı veya ihbar olmadıkça kimsenin ne yaptığına, nereden gelip nereye gittiğine karışmıyorlardı.

şahsiyetini ve bu şekilde bir hayat tarzını benimseyenler arasında

bu tür bir hayat tarzını benimseyenler arasında